

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΕΝ ΚΥΡΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Η ΑΝΑ χεῖρας Χρηστομάθεια καὶ τὸ ἐπισυνημμένον αὐτῇ Λεξικὸν τῆς Σλαβωνικῆς γλώσσης συνετάχθη διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις, δι' οὓς καὶ ὑφ' ἃς συνετάχθη καὶ ἐξεδόθη πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν (ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1850.) ἡ Γραμματικὴ τῆς αὐτῆς γλώσσης ὑπὸ Ἰωάννου (τὰ νῦν δὲ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος Ἰωαννικίου) Δημητριάδου, τοῦ κατὰ πρῶτον ἀναδεξαμένου πρὸ ἐμοῦ τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης ταύτης ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Συνετάχθη λέγω, καὶ ἡ παρούσα Χρηστομάθεια καθόλου μὲν χάριν τῶν ἐν Βουλγαρία Σχολείων, παρ' οἷς ἡ ἔλλειψις τιοῦτου διδακτικοῦ βιβλίου ὑπάρχει λίαν ἐπαισθητῆ· ἰδίᾳ δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν ἱεροσπουδαστῶν τῆς Θεολογικῆς ταύτης Σχολῆς, ἐν ἣ' πρὸ πέντε ἐτῶν συνέστη καὶ τῆς γλώσσης ταύτης ἡ διδασκαλικὴ ἔδρα, ἔργον ἀπαραιτήτου ἀνάγκης καὶ καθήκοντος ὑψηλῆς ἐκκλησιαστικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῶν ἐν Βουλγαρία μάλιστα ὀρθοδόξων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Ἐπειδὴ γὰρ μόνος σκοπὸς τοῦ εὐαγοῦς τούτου καθιδρύματός ἐστιν ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ παιδευόμενοι εἰσὶν οἱ μέλλοντες πνευματικοὶ διδάσκαλοι καὶ ἱερεῖς καὶ ποιμένες τῶν ἑκασταχοῦ ὀρθοδόξων ὁμογενῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ περιφερείᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τούτων δὲ οὐκ εὐάριθμον μέρος καὶ διάλεκτον λαλοῦσι Σλαβωνικῆν, καὶ τὴν ἐπ' Ἐκκλησίας ἱεράν τελετουργίαν, ἥτοι ἅπασαν, ἡ ἀναμιξ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Σλαβωνιστὶ καὶ ψάλλουσι καὶ ἀναγινώσκουσι, δίκαιον ἅμα καὶ εὐσεβές καὶ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις οὐ μόνον χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον καὶ κατεπεῖγον ἐκρίθη, ἵνα οἱ τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἄλλην πνευματικὴν οἰ-